

A Bíróság (harmadik tanács) 2009. december 23-i ítélete (a Višje sodišče v Mariboru (Szlovén Köztársaság) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Jasna Detiček kontra Maurizio Sgueglia

(C-403/09. PPU. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés — Házassági ügyek és a szülői felelősséggel kapcsolatos ügyek — 2201/2003/EK rendelet — A felügyeleti joggal kapcsolatos ideiglenes intézkedések — A valamely tagállamban meghozott végrehajtható határozat — A gyermek jogellenes elvitele — Másik tagállam — Másik bíróság — Gyermekre vonatkozó felügyeleti jog másik szülőnek való odaítélése — Joghatóság — Sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás)

(2010/C 63/24)

Az eljárás nyelve: szlovén

A kérdést előterjesztő bíróság

Višje sodišče v Mariboru

Az alapeljárás felei

Felperes: Jasna Detiček

Alperes: Maurizio Sgueglia

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — A házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az 1347/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. november 27-i 2201/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 338., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 243. o.) 20. cikkének értelmezése — Ideiglenes és védelmi intézkedések — A gyermekre vonatkozó felügyeleti jog visszaállítására irányuló kérelemre vonatkozóan A tagállambeli bíróság ideiglenes határozat meghozatalára irányuló joghatósága, amennyiben az ügy érdemi részét ismerő — a házasság felbontásáról döntő — bíróság B tagállamban van

Rendelkező rész

A házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az 1347/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. november 27-i 2201/2003/EK tanácsi rendelet 20. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az — az alapeljárásban szereplőhöz hasonló körülmények között — nem teszi lehetővé valamely tagállami bíróság számára, hogy a szülői felelősség kérdésében az e tagállam területén tartózkodó gyermekre vonatkozó felügyeleti jog valamely szülő részére történő biztosítására irányuló ideiglenes intézkedést hozzon, amennyiben valamely, az említett rendelet értelmében a gyermekre vonatkozó felügyeleti joggal kapcsolatban folyamatban lévő jogvita érdemi részét illetően joghatósággal rendelkező másik tagállami bíróság már hozott a gyermekre vonatkozó felügyeleti jogot ideiglenesen a másik szülőre ruházó határozatot, továbbá amennyiben ezt a határozatot az első tagállam területén végrehajthatónak nyilvánították.

⁽¹⁾ HL C 312., 2009.12.19.

A Bíróság (hatodik tanács) 2009. november 23-i végzése (Monomeles Protodikeio Rethymnis (Görögország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Geórgios K. Lagoudakis kontra Kentro Anoiktis Prostasias Hlikiomenon Dimou Rethymnis (C-162/08. sz. ügy), Dimitrios G. Ladakis, Andréas M. Birtas, Konstantinos G. Kyriakopoulos, Emmanouil V. Klamponis, Sofoklis E. Mastorakis kontra Dimos Geropotamou (C-163/08. sz. ügy) és Michail Zacharioudakis kontra Dimos Lampis (C-164/08. sz. ügy)

(C-162/08–C-164/08. sz. egyesített ügyek) ⁽¹⁾

(Az eljárási szabályzat 104. cikkének 3. §-ának első bekezdése — Szociálpolitika — 1999/70/EK irányelv — A határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 5. és 8. szakasza — Határozott idejű munkaszerződések a közszektorban — Első vagy egyetlen szerződés — Egymást követő szerződések — Megfelelő jogi intézkedés — A munkavállalóknak nyújtott védelem általános szintjének csökkentése — Visszaélések megakadályozására irányuló intézkedések — Szankciók — A határozott idejű munkaszerződések határozatlan idejű szerződésekévé történő átalakításának abszolút tilalma a közszektorban — Az irányelv helytelen átültetésének következményei — Összhangban álló értelmezés)

(2010/C 63/25)

Az eljárás nyelve: görög

A kérdést előterjesztő bíróság

Monomeles Protodikeio Rethymnis

Az alapeljárás felei

Felperesek: Geórgios K. Lagoudakis (C-162/08. sz. ügy), Dimitrios G. Ladakis, Andréas M. Birtas, Konstantinos G. Kyriakopoulos, Emmanouil V. Klamponis, Sofoklis E. Mastorakis (C-163/08. sz. ügy) és Michail Zacharioudakis (C-164/08. sz. ügy)

Alperesek: Kentro Anoiktis Prostasias Hlikiomenon Dimou Rethymnis (C-162/08. sz. ügy), Dimos Geropotamou (C-163/08. sz. ügy) és Dimos Lampis (C-164/08. sz. ügy)

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelmek — Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv (HL L 175., 1999.7.28., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 3. kötet 368. o.) melléklete 5. szakaszának és 8. szakasza 1. és 3. pontjának értelmezése — Közösségi rendelkezéseket átültető jogszabály elfogadásának tilalma abban az esetben, ha léteznek már az irányelv 5. szakasza 1. pontja szerinti egyenrangú nemzeti rendelkezések, és az új szabályozás csökkenti a határozott idejű munkaszerződéssel rendelkező munkavállalók védelmének szintjét.

Rendelkező rész

1. Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv mellékletében szereplő, a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött 1999. március 18-i keretmegállapodás 5. szakaszának 1. pontja akként értelmezendő, hogy azzal nem ellentétes, ha valamely tagállam a határozott idejű szerződéssel a közszektorban alkalmazott munkavállalókra vonatkozó rendelkezéseket előíró 164/2004. sz. elnöki rendelethez hasonló, olyan nemzeti szabályozást fogad el, amely — kifejezetten az 1999/70 irányelv átültetése céljából, az irányelv rendelkezéseinek a közszektor vonatkozásában történő alkalmazása érdekében — az egymást követő, határozott idejű munkaszerződések vagy munkaviszonyok visszaélészerű alkalmazásának megakadályozására szolgáló, az e szakasz 1. pontjának a)–c) alpontjában felsorolt intézkedések bevezetését írja elő, ha — és ennek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata — a belső jogban már van az említett szakasz értelmében vett „megfelelő jogi intézkedés”, mint amilyen például a magánszektorban foglalkoztatottak munkaszerződéseinek kötelező megszüntetéséről szóló 2112/1920. sz. törvény 8. §-ának (3) bekezdése, azzal a feltétellel azonban, hogy az említett szabályozás egyrészt nem érinti a határozott idejű munkaszerződések vagy munkaviszonyok alkalmazásával való visszaélések megakadályozásának hatékonyságát, amint az az említett megfelelő jogi intézkedésből következik, másrészt, hogy tiszteletben tartja a közösségi jogot, és különösen az említett megállapodás 8. szakaszának 3. pontját.
2. A határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 5. szakasza 1. pontjának a) alpontja akként értelmezendő, hogy azzal ellentétes, ha az alapügyben szereplőhöz hasonló valamely nemzeti szabályozást az érintett tagállam hatóságai oly módon alkalmaznak, hogy a közszektorban az egymást követő, határozott idejű munkaszerződések megújítása az említett szakasz értelmében vett „objektív okokkal” igazoltnak tekintendő, csupán azért, mert e szerződések olyan jogi rendelkezéseken alapulnak, amelyek megengedik azok megújítását bizonyos átmeneti szükségletek kielégítése céljából, valójában azonban az említett szükségletek állandóak és tartósak. Ugyanezen szakasz viszont nem vonatkozik az első vagy egyetlen határozott idejű munkaszerződés vagy munkaviszony létesítésére.
3. A határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 8. szakaszának 3. pontja akként értelmezendő, hogy az e szakasz szerinti „csökkentést” mind az egymást követő, határozott idejű munkaszerződéseket kötött munkavállalóknak, mind az első vagy egyetlen határozott idejű munkaszerződést kötött munkavállalóknak az érintett tagállamban nyújtott védelem általános szintjére tekintettel vizsgálni kell.
4. A határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 8. szakaszának 3. pontja akként értelmezendő, hogy azzal nem ellentétes a 164/2004. sz. elnöki rendelethez hasonló, olyan nemzeti szabályozás, amely egy korábbi, a 2112/1920. sz. törvény 8. §-ának (3) bekezdéséhez hasonló, belső jogi szabálytól eltérően, egyrészt a közszektorban az egymást követő, határozott idejű munkaszerződések visszaélészerű használata esetén már nem írja elő e szerződések határozatlan idejű munkaszerződéssé történő átmínősítését, vagy azokat bizonyos konjunktív és korlátozó feltételekhez köti, másrészt az általa biztosított védelmi intézkedésekből kizárja az első vagy egyetlen határozott idejű munkaszerződést kötött munkavállalókat, amennyiben — és ezt a kérdést előterjesztő bíróságnak kell vizsgálnia — e módosítások a határozott idejű munkaszerződést kötött munkavállalók korlátozott csoportját érintik, vagy azokat az említett keretmegállapodás 5. szakaszának 1. pontja szerinti, határozott idejű munkaszerződések alkalmazásából származó visszaélések megakadályozására szolgáló intézkedések bevezetésével ellensúlyozzák.
5. E keretmegállapodásnak a 164/2004. sz. elnöki rendelethez hasonló nemzeti szabályozás általi végrehajtása azonban nem eredményezheti a határozott időre alkalmazott munkavállalóknak a belső jogrend által korábban nyújtott védelem csökkentését ugyanezen keretmegállapodásban előírt minimális védelmi rendelkezések által meghatározottnál alacsonyabb szintre. Az említett keretmegállapodás 5. szakasza 1. pontjának tiszteletben tartásához különösen az szükséges, hogy egy ilyen szabályozás az egymást követő, határozott idejű munkaszerződések alkalmazásából származó visszaélések tekintetében hatékony és az ilyen visszaélészerű használat megakadályozására kényszerítő intézkedéseket írjon elő, valamint megfelelően hatékony és visszatartó szankciókat ezen megelőző intézkedések teljes érvényesülésének biztosítására. A kérdést előterjesztő bíróság feladata tehát annak vizsgálata, hogy teljesülnek-e ezek a feltételek.
6. Az alapügyben szereplőkhöz hasonló körülmények között a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás akként értelmezendő, hogy ha az érintett tagállam belső jogrendje a tárgyalat szektor vonatkozásában tartalmaz más hatékony intézkedéseket az egymást követő, határozott idejű munkaszerződések alkalmazásából származó visszaélések megakadályozására, illetve adott esetben szankcionálására e megállapodás 5. szakaszának 1. pontja értelmében, a keretmegállapodás alkalmazásával nem ellentétes egy olyan nemzeti jogszabály, amely csak a közszektorban tiltja abszolút módon az egymást követő, olyan határozott idejű munkaszerződések határozatlan idejű szerződéssé történő átalakítását, amelyek alkalmazását visszaélészerűnek kell tekinteni, mert tárgyak a munkáltató állandó és tartós igényeinek kielégítése. A kérdést előterjesztő bíróság feladata azonban annak értékelése, hogy a belső jog vonatkozó rendelkezései alkalmazásának és hatékony végrehajtásának feltételei alapján e rendelkezések milyen mértékben tekinthetők megfelelő intézkedésnek az egymást követő, határozott idejű munkaszerződések vagy munkaviszonyok közigazgatási szerv általi visszaélészerű alkalmazásának megakadályozásához, illetve adott esetben szankcionálásához.
7. Ezzel szemben, mivel az említett keretmegállapodás 5. szakaszának 1. pontja az első vagy egyetlen határozott idejű munkaszerződést kötött munkavállalókra nem alkalmazandó, e rendelkezés nem kötelezi a tagállamokat szankciók előírására arra az esetre, amikor egy ilyen szerződés valójában a munkáltató állandó és tartós igényeit elégíti ki.

8. A kérdést előterjesztő bíróságnak kell a belső jog releváns rendelkezéseit a lehető legteljesebb mértékig a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 5. szakasza 1. pontjával és 8. szakasza 3. pontjával összhangban értelmeznie, valamint ennek keretében eldöntenie, hogy az alapeljárások vonatkozásában a belső jog más rendelkezései helyett e szakaszok közül az első értelmében vett, a 2112/1920. sz. törvény 8. §-ának (3) bekezdése által előírthoz hasonló „megfelelő jogi intézkedés” alkalmazandó-e.

(¹) HL C 171., 2008.7.5.

A Bíróság 2009. november 26-i végzése — Região autónoma dos Açores kontra Európai Unió Tanácsa, Európai Közösségek Bizottsága, Spanyol Királyság, Seas at Risk VZW, korábban Stichting Seas at Risk Federation, WWF — World Wide Fund for Nature, Stichting Greenpeace Council

(C-444/08. P. sz. ügy) (¹)

(Fellebbezés — Az eljárási szabályzat 119. cikke — 1954/2003/EK rendelet — Megsemmisítés iránti kereset — Elfogadhatatlanság — Regionális vagy helyi szervezet — Az e szervezetet közvetlenül és személyében érintő jogi aktusok — Részben nyilvánvalóan elfogadhatatlan, részben nyilvánvalóan megalapozatlan fellebbezés)

(2010/C 63/26)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Região autónoma dos Açores (képviselők: M. Renouf és C. Bryant, Solicitors)

A többi fél az eljárásban: az Európai Unió Tanácsa (képviselők: J. Monteiro és F. Florindo Gijón, meghatalmazottak), az Európai Közösségek Bizottsága (képviselő: K. Banks, meghatalmazott), a Spanyol Királyság (képviselő: N. Díaz Abad, meghatalmazott), Seas at Risk VZW, korábban Stichting Seas at Risk Federation, WWF — World Wide Fund for Nature, Stichting Greenpeace Council

Tárgy

Az Elsőfokú Bíróság (harmadik tanács) T-37/04. sz., Região autónoma dos Açores kontra Tanács ügyben 2008. július 1-jén hozott ítélete elleni fellebbezés, amely ítéletben az Elsőfokú Bíróság az egyes közösségi halászati területekre és erőforrásokra vonatkozó halászati erőfelfejtések irányításáról, a 2847/93/EK rendelet módosításáról, valamint a 685/95/EK és a 2027/95/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. november 4-i 1954/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 289., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 6. kötet, 44. oldal) rész-

leges megsemmisítésére irányuló keresetet mint elfogadhatatlant elutasította — A megtámadott jogi aktus általi személyében való érintettség követelménye

Rendelkező rész

1. A Bíróság a fellebbezést elutasítja.
2. A Região autónoma dos Açores viseli a költségeket.
3. A Spanyol Királyság és az Európai Közösségek Bizottsága viseli saját költségeit.

(¹) HL C 327., 2008.12.20.

A Bíróság (hatodik tanács) 2009. december 4-i végzése — Matthias Rath kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), Dr. Grandel GmbH

(C-488/08. P. és C-489/08. P. sz. egyesített ügyek) (¹)

(Fellebbezés — Közösségi védjegy — 40/94/EK rendelet — A 8. cikk (1) bekezdésének b) pontja — Epican és Epican Forte szövédjegyek — Az EPIGRAN közösségi szövédjegy jogosultjának felszólalása — Összetéveszthetőség — Lajstromozás részleges megtagadása — Nyilvánvalóan elfogadhatatlan fellebbezések)

(2010/C 63/27)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Matthias Rath (képviselők: S. Ziegler, C. Kleiner és F. Dehn Rechtsanwälte)

A többi fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) (képviselő: G. Schneider meghatalmazott), Dr. Grandel GmbH

Tárgy

Az Elsőfokú Bíróság (hetedik tanács) T-373/06. sz., Rath kontra OHIM és Grandel ügyben 2008. szeptember 8-án hozott azon végzésével szemben benyújtott fellebbezés, amellyel az Elsőfokú Bíróság mint jogilag nyilvánvalóan megalapozatlant elutasította az OHIM első fellebbezési tanácsa 2006. október 5-i azon határozatának hatályon kívül helyezése iránti keresetet, amely részben elutasította a felszólalási osztálynak az „EPIGRAN” korábbi közösségi szövédjegy jogosultja által tett felszólalásnak helyt adó és az „EPICAN FORTE” szövédjegy 5. osztályba tartozó áruk tekintetében történő lajstromozását elutasító határozatával szemben benyújtott fellebbezést — A két védjegy közötti összetéveszthetőség